

- И *по* лозія-та цвѣтъ-тъ на гроздіе-то издава благовоніе.
 *Стани, любезна моя, прѣкрасна моя, та ела.
 14 О гълъбице моя, въ разсѣлины-тъ на скалж-тж,
 Въ скрѣпны-тъ на стрѣмнины-тъ,
 Покажи ми лице-то си, *направи мя да чуж гласъ-тъ ти:
 Защото гласъ-тъ ти е сладкъ, и лице-то ти прѣкрасно.
 15 ³Хванѣте ни лисицы-тъ,
 Малкы-тъ лисицы, които погубватъ лозія-та:
 Защото лозія-та ни цвѣтатъ.
 16 ⁴Възлюбленный-тъ ми е мой, и азъ негова:
 Пасе между кринове-тъ.
 17 ¹Додѣ повѣе дневный-тъ тихъ вѣтрець и побѣгнѣтъ сѣны-тъ,
 Върни ся, възлюбленный ми: *стани подобенъ на сърне,
 Или на младѣ елень върху †Беверскы-тъ горы.

ГЛАВА 3.

- 1 ^аПрѣзъ ноцъ-тж на легло-то си Потърсихъ оногозъ, когото обыча душа-та ми:
 Потърсихъ го, и го не намѣрихъ.
 2 Да станж сега, и да обиколѣ градъ-тъ, По улицы-тъ и по стѣгды-тъ,
 Да търсѣж оногозъ когото обыча душа-та ми:
 Потърсихъ го, и го не намѣрихъ.
 3 ^бНамѣрихъ мя стражи-тъ които обхождатъ градъ-тъ:
 Видѣхте ли оногозъ, когото обыча душа-та ми?
 4 Като заминѣхъ малко отъ тѣхъ,
 Намѣрихъ оногозъ, когото обыча душа-та ми:
 Хванѣхъ го, и не го пусиѣхъ,
 Додѣ го не въведохъ въ домъ-тъ на майкж си,
 И въ ложницѣ-тж на онѣзи която мя е родила.
 5 ^вЗакльвамъ вы, Иерусалимскы дѣщери,
 Въ сърны-тъ, и въ елени-тъ на поле-то,
 Да не дигнете, и да не събудите любовъ-тъ *ми*, до дѣто ще.
 6 ^гКоя е тая, която възлиза отъ пустыниѣ-тж,
 Както стѣлпове дымъ, нападена съезъ смириѣ и ливанъ,
 Съезъ всякакъвъ *благовоненъ* прахъ отъ търговеца?

- 7 Ето одръ-тъ на Соломона;
 Шестдесеѣ якы мжжѣе сж около него,
 отъ силны-тъ Израилевы:
 8 Всичкы тѣзи държатъ мечъ, научени на бой:
 Всякой има мечъ-тъ си на бедро-то си,
 отъ ноцны страхае.
 9 Царъ Соломонъ си направи носилкж
 Отъ Ливанскы дърва:
 10 Стѣлпы-тъ ѣ и направи отъ сребро,
 Лѣгалице-то ѣ отъ злато, постелкж-тж ѣ отъ багрѣницѣ:
 Сръда-та ѣ бѣ украсена рачително
 Отъ Иерусалимскы-тъ дѣщери.
 11 Излѣзте, Сіоновы дѣщери, и виждте
 Царъ Соломона съ вѣнецъ-тъ, съ който го вѣнча майка му
 Въ день-тъ на женитѣж-тж му,
 И въ день-тъ на сърдечно-то му веселіе.

ГЛАВА 4.

- 1 Ето ^ахубава си, любезна моя: ето си хубава:
 Очи-тъ ти подъ було-то ти сж *както* на гълъби-тъ:
 Косы-тъ ти сж ^бкакто стадо отъ козы,
 Налегали по Галаадкж-тж горж.
 2 ^вЗѣби-тъ ти сж като стадо отъ стрижены *овцы*,
 Които възлизатъ отъ кѣшпаніе-то,
 Които всички ся агнѣтъ близнета,
 И нѣма яловж между тѣхъ:
 3 Усны-тъ ти като червенѣж преждж,
 И говореніе-то ти благодатно;
^гЛанитѣ-тъ ти подъ було-то ти
 Като часть отъ наръ:
 4 ^дШія-та ти като Давидовъ-тъ стѣлпъ,
 Съградены-тъ ^еза ораженіцѣ,
 Дѣто висятъ тысяща щитчета,
 Всичкы сж щитове на крѣпкы.
 5 ^жДва-та ти сѣсца като двѣ сѣрнета близнета,
 6 Които пасѣтъ между кринове-тъ.
^зДодѣ повѣе дневный-тъ тихъ вѣтрець и побѣгнѣтъ сѣны-тъ,
 Азъ ще идѣ въ горж-тж на смириѣ-тж,
 и на хълмъ-тъ на ливанъ-тъ.
 7 ^иТы си прѣкрасна, любезна моя:
 И порокъ нѣма въ тебе.
 8 *Ели* съ мене отъ Ливанъ, невѣсто,
 Ела съ мене отъ Ливанъ:
 Погледни отъ върхъ-тъ на Аманъ,
 Отъ върхъ-тъ на Саниръ и ^кна Ермонъ,
 Отъ лѣгла-та на лъвовете-тъ, отъ горы-тъ на рисове-тъ.
 9 Плънила си сърдце-то ми, сестро моя,
 невѣсто:

е Ст. 10.

ж Гл. 8; 13.

з Псал. 80; 13. Ис. 13; 4. Лук. 13; 32.

и Гл. 6; 3. 7; 10.

і Гл. 4; 6.

к Ст. 9. Гл. 8; 14.

† Или расцѣпны.

а Иса. 26; 9.

б Гл. 5; 7.

в Гл. 2; 7. 8; 4.

г Гл. 8; 5.

а Гл. 1; 15. 5; 12.

б Гл. 6; 5.

в Гл. 6; 6.

г Гл. 6; 7.

д Гл. 7; 4.

е Исем. 3; 19.

ж Виж. Прятч. 5; 19. Гл. 7; 3.

з Гл. 2; 17.

и Ефес. 5; 27.

і Втор. 3; 9.